

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5CoKR/1/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113229494
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Škrab
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8113229494.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Škraba a členov JUDr. Petra Šama a JUDr. Mareka Kohúta, v právnej veci žalobcu: Slovenská republika - Krajský súd v Bratislave, Justičná pokladnica, Záhradnícka 10, Bratislava, IČO: 215 759, proti žalovanému: Slovenská správcovská a reštrukturalizačná, k.s., so sídlom Prešov, Slovenská 13, správca konkurznej podstaty úpadcu: Ing. Y. Q., X. XX/XX, B. L., IČO: 41 189 779, o určenie právneho dôvodu, výšky a poradia pohľadávok v sume 77,24 eur, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 9.10.2014 pod č. k. 2Cbi/38/2013-38, jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa.

N e p r i z n á v a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Prešov vyššie označeným rozsudkom zamietol žalobu, ktorou žalobca žiadal o určenie popretej pohľadávky vo výške 77,24 eur, ktorú ako veriteľ riadne a včas prihlásil prihláškou do konkurzného konania úpadcu: Ing. Y. Q., B. L., X. XX/XX, vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 2K/24/2011. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Vychádzal z odôvodnenia návrhu, v ktorom žalobca uviedol, že prihláškou proti podstate zo dňa 9.5.2013, doručenou SKP dňa 17.5.2013, prihlásil do označeného konkurzu u neho vykonateľné pohľadávky v sume 77,24 eur ako pohľadávky proti podstate, a to podľa § 87 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov. Spolu s prihláškou pripojil aj exekučný titul - uznesenie Okresného súdu Poprad zo dňa 28.10.2011, č. k. 5T/95/2011-443 a ďalší exekučný titul - platobný rozkaz Okresného súdu Poprad zo dňa 20.2.2012, č. k. 16Rob/512/2011-20 v spojení s opravným uznesením toho istého súdu zo dňa 12.9.2012, č. k. 16Rob/512/2011-23. Žalovaný písomným podaním zo dňa 19.9.2013 mu oznámil, že predmetné pohľadávky proti podstate neuznáva, a to z dôvodu procesnej neúčinnosti uvedených rozhodnutí, keď, podľa jeho názoru, sa uvedené konanie nemalo vôbec začať v zmysle § 47 ods. 1 a ods. 4 ZKR. Žalovaný poprel predmetnú pohľadávku z dôvodu, že v zmysle § 47 ods. 1 ZKR vyhlásením konkurzu sa prerušujú všetky súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu, patriaceho úpadcovi, a že v zmysle § 47 ods. 4 ZKR možno po vyhlásení konkurzu pokračovať len na návrh správcu. Teda v daných prípadoch uvedené konania nemali ani začať, z čoho možno vyvodit', že uvedené rozhodnutia sú procesne neúčinné. Naopak, žalobca má za to, že v danom prípade poplatková povinnosť vznikla nadobudnutím právoplatnosti platobného rozkazu Okresného súdu Poprad, pričom žalovaný mal možnosť proti tomuto rozhodnutiu podať odvolanie z toho istého dôvodu, ako poprel pohľadávku. Pretože žalovaný (SKP) nepodal odvolanie proti predmetnému rozhodnutiu súdu z tohto istého dôvodu, tento dôvod nemôže byť ani dôvodom na popretie pohľadávky. Vo veci neuhradenia trov trestného konania ide o osobitný

prípád vzniku pohľadávky, pretože žalobcom táto uplatnená pohľadávka vznikla v dôsledku trestného konania voči úpadcovi, ktorým je fyzická osoba. Uvedené trestné konanie sa v zmysle § 47 ods. 2 ZKR neprerušuje a tiež sa na neho nevzťahuje ani § 47 ods. 4 ZKR, pretože ide o trestné konanie, v ktorom sa rozhoduje o vine a treste, a nemožno ho viesť proti správcovi konkurznej podstaty, rovnako nemôže nijakým spôsobom SKP do takéhoto konania vstúpiť, a to ani v prípade, že prípadným dôsledkom trestného konania by bola povinnosť odsúdeného na náhradu trov, a teda následkom by bol vznik určitej pohľadávky voči odsúdenému (úpadcovi). Taktiež nemožno hovoriť o predmetnej pohľadávke ako o podmienenej, pretože vznik pohľadávky nemožno pri začatí trestného konania predpokladať, nakoľko závisí od výsledku rozhodnutia o vine a treste. Podľa názoru žalobcu ide o riadne pohľadávky proti podstate v zmysle § 87 ods. 1 ZKR z dôvodu, že pohľadávky vznikli po vyhlásení konkurzu. Boli ním uplatnené riadne, včas a správne na základe exekučných titulov, ktoré nadobudli právoplatnosť a stali sa vykonateľnými.

Žalovaný žiadal návrh zamietnuť. V písomnom vyjadrení zo dňa 13.3.2014 poukázal na to, že v zmysle ust. § 47 ods. 1 ZKR, účinnom do 31.12.2011, „ak tento zákon neustanovuje inak, vyhlásením konkurzu sa prerušujú všetky súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúcemu konkurzu patriaceho úpadcovi. Lehoty v týchto konaniach ustanovené alebo určené počas prerušenia týchto konaní neplynú. Na účastníkov konania, ktorí vystupujú na strane úpadcu, prerušenie konania pôsobí, len ak ide o nerozlučné spoločenstvo alebo o vedľajšie účastníctvo.“

Na základe vykonaného dokazovania, aplikáciou ustanovení § 87 ods. 1, 2, § 47 ods. 1, 2, 3 ZKR, účinných do 31.12.2011, uzavrel, že v tomto konaní nie je možné žalobcovi priznať uplatnené právo. V danom prípade pohľadávky žalobcu, týkajúce sa majetku podliehajúcemu konkurzu patriacemu úpadcovi, vznikli po vyhlásení konkurzu na jeho majetok. V zmysle § 47 ods. 4 ZKR, po vyhlásení konkurzu mohli súdne konania, na základe ktorých vznikli nároky žalobcu na predmetné pohľadávky, začať len na návrh správcu, návrhom podaným voči správcovi v súlade s týmto zákonom alebo z podnetu orgánu príslušného na konanie, pričom účastníkom konania namiesto úpadcu je správca. Takýto súhlas však udelený nebol, pretože ustanovený správca o týchto konaniach nemal vedomosť. Ako správne poukázal žalovaný, uvedené konania, vzhľadom na účinky vyhlásenia konkurzu, nemali ani začať, teda je odôvodnené prijať záver, že exekučné tituly sú procesne neúčinné. Skutočnosť, na ktorú poukázal žalobca, teda že predmetné rozhodnutia sa stali právoplatnými a vykonateľnými ako exekučné tituly, nemožno vzhľadom na zo zákona vyplývajúce účinky vyhlásenia konkurzu akceptovať ako relevantný dôvod na určenie právneho dôvodu, výšky a poradia prihlásených pohľadávok, pretože tieto rozhodnutia boli doručované priamo úpadcovi a nie správcovi ako zo zákona oprávnenej osobe, ktorá ani nemala možnosť podať proti nim odvolanie a z tohto dôvodu ani nedošlo k účinnému doručeniu rozhodnutí. Z tohto dôvodu, aj keď nárok žalobcu bol uplatnený v zákonom stanovenej lehote, jeho návrh zamietol.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Keďže úspešnému žalovanému trovy nevznikli, ich náhrada mu priznaná nebola.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal žalobca odvolanie, ktorým žiadal o jeho zmenu tak, aby jeho návrhu bolo v celom rozsahu vyhovie. Odvolanie podal z dôvodov § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.. Poukázal na nesprávny postup okresného súdu, ktorý vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože ním uplatnená pohľadávka vznikla v dôsledku trestného konania voči úpadcovi, ktorým je fyzická osoba. Uvedené trestné konanie sa v zmysle § 47 ods. 2 ZKR neprerušuje a tiež sa na neho nevzťahuje ani § 47 ods. 4, pretože trestné konanie, v ktorom sa rozhoduje o vine a treste, nemožno viesť proti správcovi konkurznej podstaty, rovnako nemôže nijakým spôsobom správca do takéhoto konania vstúpiť, a to ani v prípade, že prípadným dôsledkom trestného konania by bola povinnosť odsúdeného na náhradu trov, a teda následkom by bol vznik určitej pohľadávky voči odsúdenému (úpadcovi). Takisto nemožno hovoriť o predmetnej pohľadávke ako o podmienenej, nakoľko vznik pohľadávky nemožno pri začatí trestného konania predpokladať, pretože závisí od výsledku rozhodnutia o vine a treste. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 23.6.2014, č. k. 1Cbi/1/2014-23. V predmetnom rozsudku súd rozhodoval vo veci určenia právneho dôvodu, výšky a poradia pohľadávky v sume 60,- eur, pričom na strane žalovaného bol rovnaký subjekt (Slovenská správcovská a reštrukturalizačná, k.s., Prešov, ako správca konkurznej podstaty úpadcu: Ing. Y. Q., X. XX/XX, B. L., IČO: 41 189 779) a predmetom incidenčného sporu bola taktiež pohľadávka, ktorá vznikla z dôvodu nezaplatenia trov trestného konania, ktorá bola vydaná po vyhlásení konkurzu na osobu žalovaného. Okresný súd Prešov sa v označenom prípade stotožnil s jeho tvrdeniami v tom smere, že predmetná pohľadávka vznikla z titulu nezaplatenia

trov štátu a je pohľadávkou proti podstate. Preto ani v prejednávanom prípade nemal byť jeho nárok v časti 59,74 eur napadnutým rozsudkom zamietnutý.

Žalovaný sa na odvolanie žalobcu písomne nevyjadril.

Odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu podľa zásad uvedených v § 212 ods. 1, 2, 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť. Pokiaľ teda súd prvého stupňa návrh žalobcu v celom rozsahu zamietol, v tejto súvislosti správne zistil skutkový stav a správne ho aj právne posúdil. Z tohto dôvodu odvolací súd plne odkazuje na zdôvodnenie rozsudku okresným súdom (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím dôvodom žalobcu odvolací súd dopĺňa:

Z obsahu spisu je zrejmé, že dňa 24.8.2011 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka: Ing. Y. Q., X. XX/XX, B. L., IČO: 41 189 779, pričom za správcu jeho konkurznej podstaty bol ustanovený v tomto konaní žalovaný. Dňa 9.5.2013 žalobca prihlásil sumu 77,24 eur ako pohľadávku proti podstate, ktorá vznikla z uznesenia Okresného súdu Poprad č. k. 2T/95/2011-443 zo dňa 28.10.2011, a platobného rozkazu toho istého okresného súdu č. k. 16Rob/512/2011-20 zo dňa 20.2.2012 v spojení s opravným uznesením č. k. 16Rob/512/2011-23 zo dňa 12.9.2012. Dňa 19.9.2013 SKP túto pohľadávku poprel.

Podľa § 87 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom do 31.12.2011, pohľadávky proti podstate sú pohľadávky, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu v súvislosti so správou a speňažovaním majetku podliehajúceho konkurzu, výživné pre maloleté deti, odmena správcu, a ďalšie pohľadávky, o ktorých to ustanovuje tento zákon; pohľadávkami proti podstate nie sú podmienené pohľadávky, ktoré sa uplatňujú prihláškou.

Podľa § 87 ods. 2 ZKR, v znení účinnom do 31.12.2011, pohľadávky proti podstate sú tiež pohľadávky, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu ako dane, poplatky, clá, poisťné na zdravotné poisťenie, poisťné na sociálne poisťenie, mzdy alebo platy zamestnancov úpadcu, a ďalšie nároky zamestnancov úpadcu z pracovných zmlúv alebo dohôd o prácach uzatvorených mimo pracovného pomeru. Ak správca prevádzkuje podnik úpadcu alebo jeho časť, tieto pohľadávky sa považujú za pohľadávky z prevádzkovania podniku.

Odvolací súd na základe preskúmania spisu dospel k záveru, že predmetná pohľadávka, ktorá je predmetom tohto sporu, nie je pohľadávkou proti podstate. Totiž aj z dôvodovej správy k ust. § 87 až 60 ZKR vyplýva, že rozhodujúcim kritériom pre určenie, či ide o pohľadávku proti podstate, je to, aby išlo o pohľadávku proti podstate, ktorá spĺňa definičné znaky uvedené v § 87 ods. 2 tohto zákona. Trovy trestného konania takéto znaky nenapĺňajú, a preto nemožno hovoriť o tom, že ide o pohľadávku proti podstate v zmysle § 87 ZKR. Preto správne rozhodol súd prvého stupňa, ak práve z tohto dôvodu návrh žalobcu ako nedôvodný zamietol.

Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazuje na rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 23.6.2014, č. k. 1Cbi/1/2014-23, tento rozsudok bol zrušený rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.6.2015, č. k. 3CoKR/4/2014-45, a to z tých istých dôvodov.

Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo všetkých jeho výrokoch ako vecne správny (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Keďže úspešnému žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli, ich náhrada mu priznaná nebola.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.